

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 24381-09-23

29 ינואר 2025

לפני :

כב' השופטת אירית הרמל

נציג ציבור (עובדים) מר דוד זיו

נציג ציבור (מעסיקים) מר אסי מזרחי

התובעות:

1. סגולתא רזידנס בע"מ ח.פ. 515800613
2. שארל ג'קוב מימון
3. ברידג' תל אביב בע"מ

נגד

הנתבעת: לאה (סילבי) אבוקייה

1

2

החלטה

3

4

1. בפנינו בקשה לסילוק התביעה בתיק זה על הסף בטענה כי בית הדין אינו הפורום הנאות לדון

5

בה.

6

הצדדים:

7

2. התובעת 1 והתובעת 3 הן חברות פרטיות אשר הוקמו בישראל בשנת 2018 על ידי יזמים

8

יהודים מצרפת. עיסוקן בייזום, בהקמה והפעלה של בתי דיור מוגן. הבעלות בהן היא לקונצרן

9

ענק שרשום בלוקסמבורג בשם: Compagnie Privée de L'étoile S.A. (להלן – הקבוצה)

10

11

3. התובע 2 מנהל בתובעות 1 ו-3 ובקבוצה ומבעלי השליטה בקבוצה. הוא עלה לארץ מצרפת

12

ועוסק בהקמת עסקי הקבוצה בישראל.

13

14

4. הנתבעת עורכת דין ישראלית ועצמאית, בעלת משרד לעריכת דין בתל-אביב. דוברת השפה

15

הצרפתית.

16

17

כללי:

18

5. התובעים הגישו נגד הנתבעת תביעה כספית אשר עניינה פרסום לשון הרע בשפה הצרפתית,

19

המתייחס למידע הקשור למוסדות סיעודיים לקשישים בצרפת, ברשת החברתית לינקדאין

20

ובאופן מקוון לצדדים זרים, במטרה להכפיש ולבזות את התובעים ולפגוע בשמם הטוב

21

ובעסקיהם.

22

23

6. לטענת התובעים, בין השנים 2018 – 2021 נתנה להם הנתבעת שירותים משפטיים כעורכת

24

דין עצמאית – פרילנסרית וכן כשכירה של התובעת 1. בתחילת שנת 2022 הנתבעת פוטרה

25

מעבודתה בתובעת 1 והתובעים ניתקו את קשרי העבודה עמה, בין היתר, בשל כך שהפיצה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 24381-09-23

29 ינואר 2025

פרסומים העולים כדי לשון הרע נגדם במהלך תקופת עבודתה. לטענתם, לאחר פיטוריה ולאחר ניתוק קשרי העבודה עמה - המשיכה הנתבעת להפיץ פרסומים כאלה נגדם אף ביתר שאת.

7. בכתב הגנתה הכחישה הנתבעת טענות התובעים ובין היתר טענה כי הפרסומים נשוא התביעה מתייחסים לחברות זרות, מושחתות בצרפת אשר מקפחות קשישים בבתי אבות בצרפת. הפרסומים כתובים בשפה הצרפתית ונועדו לקהל צרפתי ולדוברי השפה הצרפתית כדי לידע אודות הנעשה בצרפת. לכן הדין שחל על פרסומים אלה הוא הדין הצרפתי. הנתבעת טענה להעדר יריבות בינה לבין התובעים. לטענתה, פעילותם העסקית אינה קשורה כלל אליה או לתחום עיסוקה בישראל. הנתבעת כפרה בנוסח תרגום הפרסומים מהשפה הצרפתית לשפה העברית. לטענתה מדובר בתרגום מגמתי, שמשנה ומסלף את משמעות הדברים ואינו מהווה תרגום מדויק. עוד טענה כי אחד הפרסומים יצא בתקופה בה יצא לאור בצרפת ספר בשם "הקברנים" אשר מפרט תוצאות מחקר מקיף וחושף מקרים חמורים של התעללות בדיירי בתי אבות וניהול רשלני וכושל של בתי אבות בצרפת. הספר זכה להצלחה רבה ולתהודה ציבורית משמעותית והפך לנושא מרכזי בשיח ציבורי בצרפת בשנים 2022 – 2023 בהקשר של בריאות הציבור. משכך, לטענתה, אין לסכסוך בין הצדדים זיקה לפורום בישראל ולכן יש לסלק התביעה על הסף.

8. בתגובתם טענו התובעים מספר טענות:

- א. בתי האבות בצרפת, אשר כנגדם העלתה הנתבעת פרסומים באינטרנט – שייכים לקבוצה, כך שבהכרח הכפשה של בתי האבות של הקבוצה היא הכפשה של התובעים.
- ב. העובדה שבתי האבות בצרפת קשורים לקבוצה מצויה בידעת הציבור הרחב, לרבות משקיעים בקבוצה, נושאי משרה בה, עובדיה ולקוחותיה ואלה חשופים לפרסומים שביצעה הנתבעת.
- ג. אין בעובדה שהפרסומים נעשו בשפה הצרפתית כדי להעיד שאינם מיוחסים לתובעים, שכן רבים מאלו שקשורים לתובעים, לרבות משקיעים, לקוחות, עובדים ונושאי משרה הם דוברי צרפתית.
- ד. התובע 2 אזרח ישראלי, התובעות 1 ו-3 חברות ישראליות ומקום מושבם של כל התובעים בישראל. הנתבעת אזרחית ישראלית שמקום מושבה ומשרדה בישראל, הנתבעת נתנה שירותים משפטיים לקבוצה ולתובעת 1 בישראל. התמורה שולמה לה במטבע ישראלי. ההסכם ההדדי לסילוק תביעות נחתם בין הצדדים בישראל. התמורה ששולמה לנתבעת במסגרת הסכם זה שולמה במטבע ישראלי. כל עובדות אלה מעידות על זיקה ברורה לישראל.
- ה. תקנה 7 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן – התקנות) קובעת כי כתב תביעה בשל פרסום או סחר ברשת האינטרנט יוגש לבית המשפט שבמחוז שיפוטו מצוי מקום

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 24381-09-23

29 ינואר 2025

מגוריו או מקום עסקו של הנתבע או התובע. ו. בהתאם לפסיקה, פרסום באינטרנט הוא "בכל מקום", אף בנוגע לסמכות בינלאומית (ע"ר(ת"א) 67771-07-18 **Booking Com B.V** – **דניאל שפירא**, (20.2.2019)(להלן – **פסק דין שפירא**), ס' 34 לפסק הדין) לכן בית הדין הוא הפורום הנאות לדון בתביעתם.

9. ביום 10.12.2024 התקיים דיון מוקדם במעמד הצדדים. במהלך הדיון חזרה הנתבעת וטענה כי כל הפרסומים נשוא כתב התביעה הם בשפה הצרפתית, בכתבות בעיתונות הצרפתית. על בית הדין יקשה לברר את התביעה מאחר ויש לדון בטענות התובעים על פי הדין הצרפתי. העדה של עדים כרוכה בהטסתם מצרפת, מה גם שבעת מלחמה בארץ, יקשה לשכנע אותם להגיע להעיד. משכך, יש לנהל את בירור התביעה בפני פורום רלוונטי בצרפת. בתמיכה לטענתה הפנתה הנתבעת לפסק דין של בית משפט השלום בחיפה שניתן ביום 1.9.2014 (ת"א 5111-05-13 **בתיאשווילי ואח' נ' צפניאשווילי ואח'**). פסק הדין הוגש וסומן נ/1. כמו כן הפנתה לפסק דין של כב' השופטת הדס יהלום, כתוארה דאז, בתע"א(ת"א) 8228-09 **אורן שטיינפלד** – **Image Video Princeton ואח'** (5.9.2011).

10. התובעים טענו בדיון האמור כי מדובר בפרסום באינטרנט ולא בעיתונות. הנתבעת טענה כי ההלכה כי פרסום באינטרנט הוא "בכל מקום" ולכן הסמכות היא לבית הדין אינה נכונה. בתמיכה לכך הפנתה הנתבעת לפסק דין אשר ניתן בבית משפט השלום בראשון לציון ביום 29.1.2007 (מ 001106/07 **משטרת ישראל נ' קרלטון מיכאל**) אשר הוגש וסומן נ/2. לטענת הנתבעת פסק דין זה אושר בבית המשפט המחוזי. עוד טענו התובעים כי טענת הנתבעת באשר לפורום הבלתי נאות לא נטענה בהזדמנות הראשונה.

הזדמנות ראשונה:

11. תקנה 29 לתקנות קובעת כי "בעל דין יעלה טענת חוסר סמכות, תניית שיפוט זר או פורום בלתי נאות בהזדמנות הראשונה לאחר הגשת כתב התביעה; לא העלה בעל דין טענות אלה במועד כאמור, רשאי בית המשפט לפסוק הוצאות לטובת בעל הדין שכנגד או לטובת אוצר המדינה."

12. תקנה 29 לתקנות לא אומצה מכח תקנה 129 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), תשנ"ב-1991 אבל בית הדין הארצי קבע כי על מנת לברר טענה של פורום בלתי נאות – יש תחילה לברר אם לבית הדין סמכות בינלאומית וסמכות מקומית לדון בתביעה. (ראו עע(ארצי) 723/07 עו"ד מחאג'נה מחמוד קאסם – עמותת מרכז הדמוקרטיה וזכויות העובדים (6.7.2009)(להלן – **פסק דין קאסם**)). הסיבה לכך היא ש"רק אם יקבע שקמה סמכות בינלאומית לערכאה שיפוטית כלשהי בישראל, תעלה שאלת הסמכות המקומית שקבע מחוקק המשנה - ורק למקרה ויתברר שקיימת סמכות מקומית ... תעמוד על הפרק השאלה האם חלו נסיבות חריגות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 24381-09-23

29 ינואר 2025

המצדיקות התנערו הערכאה השיפוטית מסמכותה המקומית והעברת הדיון לערכאה אחרת בשל היותה 'הפורום הטבעי' או 'הפורום הנאות' מבחינת הצדדים, או שמא קיים פורום נאות אחר". (דב"ע נד/ 3-160 ס.וו תעשיות בע"מ – אהוד שביל פד"ע כח 15, 22-23).

13. בענייננו, התביעה מלכתחילה הוגשה לבית המשפט השלום בתל-אביב. כבר בהודעה על ייצוג הנתבעת, אשר הוגשה לתיק ביום 22.2.2024 ציין בא כוח הנתבעת כי אין בהודעתו זו כדי לגרוע מטענת העדר סמכות עניינית/מקומית. ביום 11.3.2024 הגישה הנתבעת בקשה לסילוק התביעה על הסף מאחר והסמכות העניינית לדון בתביעה היא לבית דין זה.

14. בית משפט השלום הורה כי תחילה תגיש הנתבעת כתב הגנה ולאחר מכן ניתן יהיה לדון בבקשתה זו (החלטה מיום 12.3.2024). משכך, הנתבעת הגישה כתב הגנה ובקשה לסילוק התביעה על הסף ושם טענה שתי טענות מקדמיות: הראשונה, סילוק על הסף בשל חוסר סמכות עניינית. השניה, סילוק על הסף בשל פורום בלתי נאות והעדר יריבות.

15. לאחר מכן, ביום 7.5.2024 הגישה הנתבעת בקשה לסילוק התביעה על הסף בשל חוסר סמכות עניינית, מהטעם שהסמכות לדון בתביעה הינה לבית דין זה. בקשה זו התקבלה והתיק הועבר לבית הדין (החלטה מיום 9.6.2024).

16. ביום 18.7.2024 ביקשה הנתבעת כי בית הדין ידון בטענתה בדבר פורום בלתי נאות, המופיעה בכתב ההגנה. ביום 9.9.2024 הגישו התובעים תגובתם לטענת הנתבעת.

17. משמע, לאחר שבית הדין קנה סמכות בינלאומית ומקומית לדון בתביעה – יכול הוא לדון בבקשה ממנו לא להפעיל סמכותו זו בשל החרג של פורום בלתי נאות, בשל קיומו של פורום נאות אחר. (ראו גם אורי גורן, **סוגיות בסדר דין אזרחי**, מהד' 13, 2020, עמ' 87 – 90).

18. בנסיבות אלה, בקשת הנתבעת הוגשה בהזדמנות הראשונה. למעלה מהצורך נעיר, כי בהתאם לתקנה 23 לתקנות – אי הגשת הבקשה בהזדמנות הראשונה לא מייטרת אותה.

המתווה המשפטי:

19. בית הדין הארצי בפסק דין קאסם קבע כי "לאחר שערכאה בישראל "קונה" סמכות בינלאומית לדון בתביעה, נתון לה שיקול דעת שלא להיזקק לתביעה, מקום שבו קיים פורום זר אחר שהינו "הפורום הנאות" אשר בפניו ראוי לברר את התביעה. יובהר, כי נקודת המוצא היא שנתונה לערכאה בישראל סמכות, ושאלת הפורום הנאות היא שאלה שבשיקול דעתה של הערכאה, והיא מפעילה אותו על פי קריטריונים מקובלים."

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 24381-09-23

29 ינואר 2025

20. לצורך בירור הטענה בדבר פורום בלתי נאות – אימץ בית הדין הארצי בפסק דין קאסס את מבחן הזיקות הרלוונטיות אשר קבע בית המשפט העליון ברע"א 4716/93 החברה הערבית לביטוח שכס נ' עבד זריקאת (22.6.1994) (להלן – פסק דין זריקאת), כדלקמן:

"בפסק הדין המנחה בעניין זריקאת התייחס בית המשפט העליון מפי השופט שטרסברג-כהן לאופן הבחינה של השאלה בדבר היותו של בית משפט בישראל "פורום נאות" לדון בתביעה שלפניו. בפסק הדין נמצא ביטוי למבחן "מירב הזיקות הרלוונטיות" הנוגע לבעלי הדין, כמו גם לשיקולים ציבוריים שאפשר שיובאו בחשבון. וכך נפסק שם:

"בקביעת טבעיות הפורום יש להתחשב בנסיבות כולן וליישם את מבחן מרב הזיקות הרלוונטיות אשר להן הקשר האמיתי, המשמעותי והמהותי למקרה נושא הדין. מבחן זה מקובל הן במשפט האנגלי, הן במשפט האמריקני, והן במשפט הישראלי.

6. קיימת הבחנה בין שני סוגי שיקולים המנחים את בית המשפט: האחד מתייחס לבעלי הדין; והשני, לציבור הרחב.

בין השיקולים המתייחסים לבעלי הדין, ניתנת הדעת לנוחות הצדדים, למקום מגורי העדים, לאפשרות לחייב עדים להעיד ולהוצאות הכרוכות בהבאתם, לאפשרות לערוך ביקור במקום האירוע אם יתעורר צורך בכך ולאפשרות לאכוף את פסק הדין.

לשם קביעת הזיקות נבחנים, בין השאר: מקום מושבם של הצדדים, המקום שבו הם מנהלים את חייהם, המקום שבו הם מנהלים את עסקיהם ומקום אירוע התאונה. כן נשקלות האפשרות המעשיות של הגשת התביעה בפורום הזר והשאלות אם תהיה לאותו פורום סמכות הן על התובע והן על הנתבע ואם הסעד שיקבל התובע יהיה דומה במהותו לסעד בפורום שנבחר וישקף צדק מהותי, או יהיה בלתי סביר באופן קיצוני. שוני בלבד בסכום הפיצויים או בסעד שיינתן בפורום הזר אינו מצדיק אי-העברת הדין לאותו פורום, כל עוד ייעשה עם הצדדים צדק מהותי.

7. במישור השיקולים הציבוריים נמנים, בין השאר: הבעייתיות שברכיזת תובענות במרכזים עמוסים, היתרון ביישוב סכסוכים מקומיים בסביבתם הטבעית והרצון שהתביעות תידונה לפני בית-משפט המכיר את הדין. שאלת ההתייחסות לשיקולים אלה הושארה עד כה בצריך עיון... עם זאת הביע הנשיא שמגר עמדתו, ששיקולים אלה ראויים להישקל..."

21. בפסק דין זריקאת הפנה בית המשפט העליון גם לפסק דין שנתן ברע"א 2737 אורי ארבל נ' TUI AG ואח' (29.1.2009), שם קבע כך:

"שלושה מבחנים משמשים לצורך בחינת השאלה האם הפורום הישראלי, או שמה פורום זר כלשהו, הוא הפורום הנאות לדון בתובענה: (1) איזה פורום משפטי הוא בעל "מרב הזיקות" בנוגע לסכסוך; (2) מהן הציפיות הסבירות של הצדדים ביחס למקום ההתדיינות בסכסוך שנתגלע ביניהם; (3) שיקולים ציבוריים, והעיקרי שבהם הוא מהו הפורום שיש לו עניין אמיתי לדון בתובענה...."

22. עוד נקבע בפסיקה כי –

"הלכה פסוקה היא כי בית הדין בישראל יגיע למסקנה כי אינו הפורום הנאות לדון בתביעה במקרים חריגים בלבד, כאשר מוכח בעליל כי קיים פורום אחר אשר זיקת הצדדים אליו רבה יותר. לאחרונה, לאור ההתפתחויות שחלו באמצעי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 24381-09-23

29 ינואר 2025

1 התחבורה ובדרכי התקשורת המודרניים, גוברת הנטייה לצמצם את היענותן של
2 הערכאות בישראל לטענת פורום לא נאות המועלית בפניהן.
3 עוד חשוב לציין, כי נטל השכנוע בדבר קיומו של פורום נאות זר מוטל על הטוען
4 לקיומו של פורום כזה. בבחינת שאלת הפורום הנאות קיים יתרון ראשוני לתובע
5 שפנה לערכאה מוסמכת. (ראו פסק דין קאסם וכל המובאות שם).
6
7

דיון והכרעה:

8 23. מעיון בתיק עולה כי התובעות 1 ו-3 הן חברות שהתאגדו בישראל. התובעת 1 היא חברת בת
9 של חברת SEGULA Technologies, שהיא חברה זרה, שהיא חלק מקונסורציום ענק
10 שבבעלות חברה מלוקסמבורג, שהוא הקבוצה. תחום עיסוקה של התובעת 1 הוא רכישת
11 קרקעות באשדוד ובניית בתי אבות. התובעת 3 היא חברת בת של חברת "ברידג' הצרפתית",
12 העוסקת בהפעלת בתי אבות.
13

14 24. התובע 2 מנהל בתובעות 1 ו-3 ובקבוצה ומבעלי השליטה בקבוצה ועד לפני מספר שנים
15 התגורר בארץ מולדתו: צרפת. מאז עלה לארץ הוא אזרח ישראלי. לטענת הנתבעת בפועל הוא
16 שוהה ברוב זמנו בפריז. לטענת התובעים, הוא מנהל בישראל את עסקי הקבוצה.
17

18 25. הנתבעת אזרחית ישראל, עורכת דין במקצועה, דוברת השפה הצרפתית, מקום מושבה
19 ומשרדה בישראל.
20

21 26. בין השנים 2018 – 2021 הנתבעת הועסקה על ידי התובעת 1 בביצוע משימות ניהול שונות.
22 במקביל פעלה הנתבעת כעצמאית פריילנסרית ונתנה שירותים משפטיים גם לתובעים 2 ו-3.
23 בתחילת שנת 2022 הנתבעת פוטרה. לטענת התובעים, הם ניתקו עמה את קשרי העבודה בשל
24 תפקוד לקוי ובשל כך שהפיצה פרסומים העולים כדי לשון הרע נגדם והיא ממשיכה להפיצם
25 גם לאחר ניתוק קשרי העבודה.
26

27 27. בחודש מאי 2022 הגיעו הצדדים להסכם במסגרת הליך גישור. מדובר בהסכם לסילוק
28 תביעות הדדי, במסגרתו שילמו התובעים לנתבעת כספים במטרה, לטענתם, להרגיע את
29 הלהבות, להתנתק ממנה בפיוס, לבטל כל מוטיבציה מצידה לנקום בהם ולהפריע לעשייתם
30 בפרסומי לשון הרע ובאופנים אחרים. לטענת התובעים, חרף זאת, הנתבעת ממשיכה להפיץ
31 נגדם לשון הרע.
32

33 28. התובעים טענו כי הנתבעת פרסמה לשון הרע בכוונה לפגוע בהם ובעסקיהם כדלקמן:

34 א. הנתבעת פרסמה בדף שלה ברשת החברתית לינקדאין טקסט בשפה הצרפתית אשר
35 מכפיש את מנהלי המוסדות הסיעודיים לקשישים בצרפת, כאשר ברור לחלוטין כי
36 כוונתה לקבוצה שהתובעים נמנים עליה, מאחר והקבוצה היא מהגדולות בצרפת בענף זה
37 וכי ידוע שהנתבעת ייצגה את התובעים ועבדה בתובעת 1.
38

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 24381-09-23

29 ינואר 2025

- 1 הנתבעת טענה כי באותה עת יצא לאור בצרפת ספר המפרט מחקר מקיף, אשר חשף
2 מקרים חמורים של התעללות בדיירי בתי אבות וניהול רשלני וכושל של בתי אבות
3 בצרפת. הספר זכה לתהודה ציבורית בצרפת והפך לנושא מרכזי בשיח הציבורי שם.
4 הספר התמקד באופן ספציפי בשתי חברות גדולות העוסקות בתחום בתי האבות בצרפת
5 ואין לו קשר לתובעים. עם זאת, טענה הנתבעת, כי ככל שיעלה חשד לענין לשון הרע,
6 הביקורת על התנהלות לא תקינה של הנעשה בבתי האבות היא ביקורת חשובה וראויה.
7
8 ב. הנתבעת פנתה בשפה הצרפתית לצד ג' מלוקסמבורג, אשר עובדת בענף בתי הדיור המוגן,
9 וביקשה לקבל את פרטיו של בעל השליטה בקבוצה.
10 הנתבעת טענה כי אין בפנייתה זו כל לשון הרע.
11
12 ג. הנתבעת פנתה בהודעה "נכלולית" בשפה הצרפתית לצד ד', אשר עובד עם התובע 2,
13 והודיעה לו כי היא "מכינה תיק נגד מר שארל מימון", שהוא התובע 2.
14 הנתבעת טענה כי בפנייתה ביקשה לברר אם צד ד' חווה התעמרות מצד התובע 2 וכי
15 פנייתה זו עניינית ולגיטימית.
16
17 ד. לאחר ההסכם שנחתם בין הצדדים במסגרת הליך הגישור – הנתבעת פנתה ברשת
18 החברתית לינקדאין לצד ה' בשפה הצרפתית וצרפה כתבה מעיתון הצרפתי לה פאריזין
19 אודות משבר שהתרחש בעבר באחד ממוסדות הקבוצה. בפנייתה זו ציטטה הנתבעת את
20 התובע 2, הכפישה וביזתה את התובעים.
21 הנתבעת טענה כי לא מדובר בפנייה לצד ה' אלא בפוסט שהעלתה בלינקדאין, שהיא
22 לטענתה, כיכר דעות ובו שיתפה כתבה המתארת מסדרונות נטושים בבית האבות
23 ואנדרלמוסיה סביב תנאי ההיגיינה במקום בגין שביתה של צוות העובדים. התובע 2
24 תואר בכתבה כמנהל הקבוצה אשר טען כי שביתה העובדים נעשתה עקב "סחיטה" בשעה
25 שהעובדים רק דרשו תנאי העסקה הוגנים וטובים. הנתבעת טענה כי הביעה דעתה לנאמר
26 בכתבה והכל בגדר חופש הביטוי, אמת בפרסום ועניין ציבורי.
27
28 ה. הנתבעת התעלמה ממכתב התראה שנשלח אליה על ידי בא כוח התובעים וחרף זאת פנתה
29 בשפה הצרפתית לצד ו' מלוקסמבורג בווסטאפ, שיגרה לה את הכתבה בלה פאריזין.
30 הנתבעת הפנתה לטענותיה בענין הפרסום הקודם לעיל והוסיפה טענה בדבר חזרה על
31 פרסום קודם.
32
33 29. לטענת התובעים במהלך הליך הגישור הודתה הנתבעת בביצוע פרסומים שונים שיש בהם
34 כדי לפגוע בשם הטוב של התובעים, של בעלי המניות בחברות ושל עובדי החברות והתנצלה
35 והתחייבה להימנע מכל פרסום נוסף.
36

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 24381-09-23

29 ינואר 2025

30. עוד טענו התובעים לביטול ההסכם בשל הפרתו על ידי הנתבעת, השבה, שלילת פיצויי פיצורים ותשלום חלף הודעה מוקדמת ששולמו לנתבעת.

31. מכל המפורט עולה כי עיקר התביעה נוגעת לטענות התובעים בדבר פרסום לשון הרע. מכאן נובעת טענתם להפרת ההסכם ולסעדים הנתבעים. טענות התובעים בדבר פרסום לשון הרע הן בענין התייחסות הנתבעת לספר שפורסם בצרפת ומצוי בשיח הציבורי שם, כתבה בעיתון צרפתי, בשפה הצרפתית, בענין תופעה חברתית בצרפת.

32. אין חולק כי הנתבעת פנתה לצדדים הנטענים על ידי התובעים – אלא שצדדים אלה זרים, שמקום מושבם מחוץ לישראל ושפתם צרפתית. עדותם תידרש להוכחת טענות התובעים והנתבעת ואנו מוצאים צדק בטענת הנתבעת כי הבאתם למתן עדות לישראל עשויה להקשות עליהם ועל הצדדים, במיוחד בתקופת מלחמה.

33. אין חולק כי התייחסות הנתבעת לספר שיצא לאור בצרפת ולכתבה בעיתון הצרפתי נעשתה ברשת החברתית לינקדאין וכי הפניות של הנתבעת לצדדים השונים נעשתה באופן מקוון – אך עדין ההתייחסות שלה היא לאירועים שאירעו בצרפת, בשפה הצרפתית, האנשים שנחשפו לאירועים אלה וגם לפרסומים המיוחסים לנתבעת, הם תושבי חוץ, דוברי שפה צרפתית, לציבור הצרפתי שהספר והכתבה האמורים רלוונטיים לו.

34. מצאנו להתייחס לטענת התובעים כי בהתאם לפסיקה – פרסום באינטרנט הוא "בכל מקום", אף בנוגע לסמכות בינלאומית והפנייתו לפסק דין שפירא. (ס' 8 לתגובת התובעים). כפי שהובא לעיל, אין חולק כי בענייננו לבית הדין סמכות בינלאומית, שהרי זה תנאי מקדמי לדיון בטענה בדבר פורום בלתי נאות. משכך, הטענה והפנייה לא רלוונטיים ולכן נדחים.

35. מכל האמור – אנו מגיעים למסקנה כי הפורום הנאות לדון בתביעה הוא הפורום הרלוונטי בצרפת. לכן אנו מקבלים הבקשה ומורים על סילוק התביעה על הסף.

36. התובעים ישאו בהוצאות הנתבעת בסך 5,000 ₪ אשר ישולמו בתוך 30 יום ולאחר מכן ישאו הפרשי הצמדה וריבית על פי חוק.

ניתן היום, כ"ט טבת תשפ"ה, (29 ינואר 2025), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

נ.צ. (מ)

אירית הרמל, שופטת

נ.צ. (ע)